

BUNA VESTIRE

ZIAR LIDER DE LUYTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directorii
DRAGOS PROTOPODESCU
TOMA VLADISCU

Redacția și Administrația
BUCUREȘTI
Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFONE
Direcția Administrația 4-85.92
Redacția 4-84.34

ABONAMENTE:
Comune urbane: 1 an Lei 700
6 luni 350
3 luni 175
Comune rurale: 1 an Lei 500
6 luni 250
3 luni 125

Dreapta părere a Maresalului

Controversa succesiunii a avut până acum două puncte febrile. Declarațiile lui Octavian Goga la "Luzana" și părerea exprimată de oficiul maresalului Averescu — alături de dreptate — în ultimul lui număr, prin paza, poate, chiar a marelui ostar.

La "Luzana" Octavian Goga a lansat discuția cu alina netă cu care aruncă discul un atlet de Olimpiadă. Sigur pe popularitatea partidului național creștin cum și pe frumusețea de atitudine implicată în formula unei consuli cinstite a marelui, șeful național-creștinilor a spus, în două cuvinte: un guvern trebuie să fie oglinda velleităților politice ale țării, într-un moment dat; pretinde elvea că e această oglindă? Poftărea să alogeri.

E ceva mai simplu, e ceva mai clar? S'a prelat vreun om politic mai ca valerește adversarului Filinde de bună seamă, dacă Mihalache are țara cu el, cum își ține sabăla din colțoanele presei, lăsa atunci leșit triumfal la alegeri, și avind pe biet Octavian Goga, căutând rușina, sub călci?

E toată ceia n'a înțeles Ion Mihalache (altfel singurul, sau aproape singurul om cunoscut din partidul său) cum a sărit ars de formula Goga și a ațâcat așa de vehement invitația la popularitate făcută de elegantul adversar.

Dacă n'ar fi avut dect darul de a descoperi pe șeful internațional-juristilor în flagrant delict de nesinceritate politică (adică fugind el însuși de popularitatea pe care pretinde că o are, și ascunzându-se după alte formule de guvernare) și formula Goga și-a atins țelul. De acum înainte vom ști ce înseamnă popularitatea partidului internațional-juristilor ori un lucru care nu există efectiv, ori un lucru de care seful însuși îl e rusine.

O notă de același frumusețe și luciditate politică, stă cuprinsă în articolul din "Indreptarea", după toate probabilitățile leșit din chiar paza lăsată a Maresalului.

În acest articol, unul din cei mai mari soldați din elita a produs genul nostru național (Maresalul poate face, cum spuneam într-un articol recent, greseli politice, dar rămâne Maresalul) ataca problema, atât de delicată pentru un purtător de sabie: dacă un guvern de generali poate constitui o formulă de guvernământ.

Dela un mare ofiter, care ar fi cel dintâi indicat să preponderese întru astfel de guvern, ne-am fi așteptat dacă nu la o îmbrățișare caldă cel puțin la o abilită rectificare a ideii. Dar Maresalul e atât de categoric în respingerea ei, că trebuie să fim și tu ofiter, ca să o simți în tota vibratoarea ei sinceritate.

Un guvern de generali — spune Maresalul în esență — ar fi în primul rând o negare a seculului. El aduce ca să evlți certurile și scandalurile și năstii cu el, dimpotrivă, panică. Excepționalitatea lui, după patru ani de guvernare cu cinste și stare de asediu, n'ar însemna o epulșare a formulei drastice, o stare de "în extremis" care să dea de crezut, înăuntrul și mai ales în afară, că la noi a ajuns cuțitul dincolo de ultima fibră?

Cum rămânea apoi cu arma, această instituție sacră, tirată în pulberea celor mai înverșunate lupte politice?

Nu se poate mai bine pune problema, iar cind ea mai vine și dela Maresal, însemnă, spor, ultima oară cind se mai pune. Filinde Maresalul e singurul care ar fi putut reabilita, sau face posibil măcar în principiu, un guvern de militari. Dar cind și d-a să îl negă, și cu alia pregnantă, și cu mai vorbim!

Idela armatei ca element de guvernare o poate satisface simpla prezență a Maresalului într-un guvern obisnuit. Sub acceptul său armata ar fi tot atât de actuală la cîrma țării ca și sub alți șapte-opt epoci, ori de ilustre. Numai că atunci armata n'ar fi și tirată în politică, precedent cu o mie de consecințe.

E celace se știa atât de bine, sau vroia să se înțeleagă în formula de acum doi ani a unui guvern Averescu, torpilat în împrejurări cunoscute.

Așadar: în niciun caz guvern de generali. Cel mult, un guvern Averescu. (O spune unul care — după vorbele urite de acum elvea zile la adresa Maresalului, e sigur că la venirea domniei sale va fi cel dintâi arestat!)

DRAGOS PROTOPODESCU

Masa de Operații

INTRE D-NU LĂZURICA ȘI NICHIFOR CRAINIC: O CHER-
TIE DE DEMNITATE

Intre d. Lazurica și Nichifor Crainic, o chertie de demnitate. Intre d. Lazurica și Nichifor Crainic, o chertie de demnitate. Intre d. Lazurica și Nichifor Crainic, o chertie de demnitate.

D. Lazurica pretinde anume — cu un excesiv sentiment al demnității, să recunoască — că riscul său, d. Nichifor Crainic a mîncat cîndva o chertie de demnitate, înaintea d. Lazurica.

Și asta n'ar fi nimic, adăugă d. Lazurica, dar riscul său, adică d. Nichifor Crainic, a mîncat acele memorabile scatoale fără măcar să ridice un deget!

Ar fi aceasta — afirmă d. Lazurica — o nedreptate care înădăra pretențiile d. Lazurica de a fi considerat ca un partid etno-bahic pe care l-a înfrînt de curând.

Se mai vorbește în fine și de niște... abstruzități, dar care teologul maritist al lui și Cîrnățul ar fi profitat foarte lacom în niște ani destul de grei pentru stomacul său ortodox...

Fată de toate acestea d. Nichifor Crainic are un punct de vedere cu totul special. D-a susține, cu o emoționantă argumentare, că în definitiv dacă el a mîncat palme și nu s'a supărat, de ce se supăra alții și că tot ce i se reproșează, la urma urmelor, nu sînt în fond decît niște clișee — dar care cu atât mai mult îl califică să reprezinte singur în țara asta pe toți "românii", etno-crați.

Uff ce fire și cu politica domitel!

Se amestecă aici chestiuni de "Leib" — de scîrnelis, (de oportunitate...) Și apoi nu poți să mai ai o femeie — pa! — ci se arzău! un avort în obraz (și poate o să fie mai mult).

Nimeni n'ar și să spună de pe acum ce repercusiuni va avea asupra succesiunii această luptă fratricidă și nici care partidă va triumfa: Crainic sau Lazurica... Unii cred că nu va fi Crainic!

E cert însă că vom avea o pară politică agitată!

În consecință, la Leul și Cîrnățul de pe acum s'au dat dispoziții să nu mai pătrundă în nici un caz numitul șef de partid (chiar dacă e țără).

Se amestecă aici chestiuni de "Leib" — de scîrnelis, (de oportunitate...) Și apoi nu poți să mai ai o femeie — pa! — ci se arzău! un avort în obraz (și poate o să fie mai mult).

Nimeni n'ar și să spună de pe acum ce repercusiuni va avea asupra succesiunii această luptă fratricidă și nici care partidă va triumfa: Crainic sau Lazurica... Unii cred că nu va fi Crainic!

E cert însă că vom avea o pară politică agitată!

În consecință, la Leul și Cîrnățul de pe acum s'au dat dispoziții să nu mai pătrundă în nici un caz numitul șef de partid (chiar dacă e țără).

Se amestecă aici chestiuni de "Leib" — de scîrnelis, (de oportunitate...) Și apoi nu poți să mai ai o femeie — pa! — ci se arzău! un avort în obraz (și poate o să fie mai mult).

Nimeni n'ar și să spună de pe acum ce repercusiuni va avea asupra succesiunii această luptă fratricidă și nici care partidă va triumfa: Crainic sau Lazurica... Unii cred că nu va fi Crainic!

E cert însă că vom avea o pară politică agitată!

În consecință, la Leul și Cîrnățul de pe acum s'au dat dispoziții să nu mai pătrundă în nici un caz numitul șef de partid (chiar dacă e țără).

Se amestecă aici chestiuni de "Leib" — de scîrnelis, (de oportunitate...) Și apoi nu poți să mai ai o femeie — pa! — ci se arzău! un avort în obraz (și poate o să fie mai mult).

Nimeni n'ar și să spună de pe acum ce repercusiuni va avea asupra succesiunii această luptă fratricidă și nici care partidă va triumfa: Crainic sau Lazurica... Unii cred că nu va fi Crainic!

E cert însă că vom avea o pară politică agitată!

În consecință, la Leul și Cîrnățul de pe acum s'au dat dispoziții să nu mai pătrundă în nici un caz numitul șef de partid (chiar dacă e țără).



M. S. Voevodul Mihail la palatul Belvedere, fostă reședință a Maresalului Iosif Pilsudski, după depunerea coroanei și dăruirea onorurilor memoriei defunctului Maresal.

Ortodoxie și naționalism

de RADU DRAGNEA

În două remarcabile articole, unul plin de duioșie, altul de revolta morală îndreptată, publicat în acest ziar, într-adevăr nou, d. Toma Vlădescu crede că face un act de dreptate întorcînd dela d. Nichifor Crainic pe seama mea meritul restaurării ortodoxiei creștine în cultura noastră intelectuală. Acest prieten — pe care îl cunosc — este în tot ce generația din care face parte și s'o fi putut cunoaște pe de rost.

S'a mai încercat odată, și tot de tineri la vîrsta d-sale, unit devenind fruntași legionari, în cauzele lor Așezine și Reacțiune, ca să se stabilizească o tablă a priorităților în ce privește mișcarea dela Gîndirea, care lăsa fecundat sufletul ca generație nouă.

Sunt prea adînci legat de Toma Vlădescu, în culele minime ale prieteniei, pentru a mai păstra tăcerea de atunci față de viitorii legionari, deși azi îi dorit să rămîn în ea totdeauna.

Voi încerca, dar, să-mi lămuresc amical, cu o sinceritate neprecupată, chiar cu riscul de a părea luat și cu pe val-vîrtejului fabricațiilor de glorie legendare prin auto-tămădieri, care bîntuie furios în vremea de față.

Trebuie știut din capul locului că altceva decît curciora și distribuția pe urmă a laurilor unei paternități literare iluzorii se cerea să aibe în vedere mîncutul de scriitori care, în chip spontan, s'au întâlnit după război la lucrarea colectivă a re-integrării tradiției religioase în păturile de sus.

Cu toate că ortodoxia face parte din lucrurile acele despre care înțelepciunea străbună zice că Dumnezeu așa le-a lăsat pe lume ca să fie liniștite și să nu vii tu, muritor de rînd agitat, să te arzi în puzia lor vîscuică.

Quarta non movere — dacă odată îi îmbrățișasem cauza sacra trebuia să știm lămurit că, decît a o fi predat mai departe, cum o primisem, aveam s'o alujim desinteresat, și nu s'o luăm primind că s'o suim. Căci, alt-

fel rămăneam la simpla prelucrare a unui basm luat de-a gata din gura poporului, și niciodată dintre noi n'avea genul povestitorului Caprei cu trei tei.

Întorcînd în stăpînirea la București a Gîndirii pe care, o înțelesăm că-l va la Cluj, Nichifor Crainic a acceptat să scrie în favoarea ei. Acesta e un sfînt, chemînd și pe alții să se rostească după cum îi tăia capul. Mi s'a părut însă o literaturizare ieftină din partea celor mai mulți, care proiectau pe turele bisericilor noastre praxo-slaviciu uriaș a unchiului bălan dela Nord, deși se făcuse rogu, și în revista d'ajunja Societatea de mîine am denumit agitațiile din jurul lui Crainic neo-romantism, atrăgîndu-i luarea aminte că trebuie plectat dela Mărturisirea ortodoxă a lui Petru Movilă.

Până să implânt acest criteriu organic în înșoși coloanele Gîndirii, mica mea contribuție la renășterea spirituală, care se înfiripa, încheierea din ediția a doua a cărții Mihail Kogălniceanu pe care și le-a însușit și d. Istrate Miceșcu în acțiunea d-sale politice, mergeau snop către același scop și pînd înainte aceleași personalități.

Nici-un merit personal n'am avut, și resimt și azi sora de deserviciu la lăudă unora că am "descoperit" pe Petru Movilă. Invățasem și eu, ca alții alții, din prelegerile și scrierile profesorului Iorga — care totdeauna se liberase de raționalismul liberalilor, al socialistilor și junimistilor în critica d-sale negativă cartosiană, cum o poate spune bine Nae Ionescu, — că acest

fin domnesc principat, Petru Movilă, el a codificat risăritenilor dreapta-credință amenințată și din partea confesiunilor apurane și de ignoranță rusească din

Salzburg, Linz, Viena, Bratislava, Košice, Debrețin, Oradea. Fiecare cînd vezi șase țări în trei săptămîni nu poți avea decît o idee vagă, foarte generală despre ele. În schimb însă această cinematografică trecere în revistă îți îngîduie să prinzi foarte viu contrastul apăsător, deo-sebirile evidente dela popor la popor.

"Familia Șorecani" asta a urmări, să dea membrilor săi o viziune generală a Europei Centrale și a Italiei Nordice.

Dar înainte de a întreprinde redarea impresiilor din această călătorie să prezentăm sumar cîțitorilor organizației unice în România, a "familiei Șorecani".

"Minții în vremea noastră nu s'au de se mai face" spunea înfălbăstul și to-și la "Șorecani" s'a săvîrșit o minune.

"Mîinele Șorecani" foste "Mîinele de cărbuni din Ardeal" sunt una din

vreamea lui de băjbăială pe întinerie.

Deci Nichifor Crainic nici după ieșirea monografiei Kogălniceanu, nici după ce ne-am conjugat acțiunile paralele, publicîndu-mi în Gîndirea cercetarea: Trecerea între generații, care se contrazice în jurul Mărturisirii ortodoxe și al Miorilei.

Se înțelege că această lucrare a meritat patronajul lui Movilă, a rămas pentru mine o dureroasă enigmă, care nu putea fi contribuit și ea să mă îndepărteze amarnic de foile sale personale.

A știu, căci a ajuns și până la cunoștința mea, altfel imparemeabilă față de cancanurile scriitoricești, murmurul gîndirilor depe vremuri că e nevoie să fie puși în bătaie autori răsunători, europeni, și că eu sunt afară din cale de rămas în urmă cu simplicitățile acele naționale regăsite. Ar fi trebuit să iau lupta în chiar coloanele foiei noastre, cu trufia originalității literare, să disec din caz în caz înșurșirea pe dinăfară a unui material de gînduri care nu le aparțineau scriitorilor ospitalizați de Crainic, și să le arăt că în perspectiva culturii românești numai acele scrieri au viață care lăgăse dela sine, neprovoacate silnice, răsărind dintr-un fond propriu spiritului veac de veac.

Ce a rămas viu viabil din brăcul de tomuri savante care au ieșit de cînd cu inodorea una de alta, a ideilor străine cu ale ale noastre, ceea mecanică a spiritului care constă în frecarea electrică a capetelor românești de cărți occidentale?

Dar asta, aplicarea pe urme a metodei Kogălniceanu-Iorga, nu se putea sub direcția lui Nichifor Crainic, și m'am mulțumit cu explicarea, pentru uzul meu personal, că gîndirile sunt și el bîcniți de vișile literatorilor.

Dar mai sunt și alte explicații. Acum, după zece ani dela luarea conturilor generației spirituale, în preajma lui 1930, o sobiet de cea veche a unirii, care

(Continuare în pagina II-a)

Citiți în pag. III cererea pe care directorul nostru, d. Toma Vlădescu a adresat-o justiției, în legătură cu tentativa de agresiune dela ziarul nostru.

Se amestecă aici chestiuni de "Leib" — de scîrnelis, (de oportunitate...) Și apoi nu poți să mai ai o femeie — pa! — ci se arzău! un avort în obraz (și poate o să fie mai mult).

Nimeni n'ar și să spună de pe acum ce repercusiuni va avea asupra succesiunii această luptă fratricidă și nici care partidă va triumfa: Crainic sau Lazurica... Unii cred că nu va fi Crainic!

E cert însă că vom avea o pară politică agitată!

În consecință, la Leul și Cîrnățul de pe acum s'au dat dispoziții să nu mai pătrundă în nici un caz numitul șef de partid (chiar dacă e țără).

Se amestecă aici chestiuni de "Leib" — de scîrnelis, (de oportunitate...) Și apoi nu poți să mai ai o femeie — pa! — ci se arzău! un avort în obraz (și poate o să fie mai mult).

Nimeni n'ar și să spună de pe acum ce repercusiuni va avea asupra succesiunii această luptă fratricidă și nici care partidă va triumfa: Crainic sau Lazurica... Unii cred că nu va fi Crainic!

E cert însă că vom avea o pară politică agitată!

În consecință, la Leul și Cîrnățul de pe acum s'au dat dispoziții să nu mai pătrundă în nici un caz numitul șef de partid (chiar dacă e țără).

Se amestecă aici chestiuni de "Leib" — de scîrnelis, (de oportunitate...) Și apoi nu poți să mai ai o femeie — pa! — ci se arzău! un avort în obraz (și poate o să fie mai mult).

Nimeni n'ar și să spună de pe acum ce repercusiuni va avea asupra succesiunii această luptă fratricidă și nici care partidă va triumfa: Crainic sau Lazurica... Unii cred că nu va fi Crainic!

E cert însă că vom avea o pară politică agitată!

Balada prețurilor maxime

Nu trebuie să fi numai de căt gospodină sau om cu desăvîrșire indigent și împovărat cu copii, spre a resimți în chip dureros și înolărabil toate efectele speciei nemenoase ce se practică la noi în țară cu alimentele în special și cu obiectele de primă necesitate. Iar guvernul, deși n'a simțit efectele speciei în același mod ca și săracii, a reacționat totuși, lăudî mînașrie energice și instituiind prețuri maxime.

Nu vom manifesta un prea exagerat spirit opoziționist în chestiunea de față și vom recunoaște că guvernul și-a făcut întreaga lui datorie. Sau — ca să preclărim — a făcut tot ce putea să facă un guvern liberal și democratic. Ceea ce înseamnă că, dacă ne vom lăsa numai pe seama măsurilor guvernului, ne expunem să ne vedem speculați și mai înalte, ca și până acum.

Pentru că la dreptul vorbind și specula, ca și orice rău social, nu poate fi remediată atacîndu-i efectele, ci cauzele. Iar una din principalele cauze, dacă nu chiar cauza primă, este SPIRITUL JIDOVESC (sic), pervers, diabolic și punerea nesăbuită. E nevoie, așa dar, ca guvernul de față să fie în adevăr de bună credință, să identifice și să facă intensivi pe toți evreii și pe toți creștinii apăsători și iudaizări cari au cariatat nu numai metelurgie, textile, zahărul, uleiurile vegetale și transporturile, dar până și smîntîna, untul, ceapa verde, pălărelele și castraveții.

Acești paraziți nebreblați oprină și speculează despotiv și pe producător și pe consumator; așa că nu e suficient numai să-i identificăm și să-i deferim judecării, ci e neapărat necesar să-i combatem prin organizare. Pentru colaborare organiză între Stat și între marea masă a consumatorilor ORGANIZAȚII PE PROFESIUNI!

Statul revenindu-i obligația ca să procure cu toată larghețea și promptitudinea producătorilor elanții toate milioanele de credit și de transport cu preț ieftin și numai după aceea să edicteze și să impună prețurile împotriva samarilor și speculanților criminali cari se îngrășă până la hipertrofie în dauna factorilor esențiali și necesari al economiei noastre naționale.

Sunt posibile la noi aceste măsuri? Hotărât nu! Și pricinile sunt de o evidentă solară: din cauză că organismul național e desarticulat, incapabil de o normală exprimare a dorurilor și nevoilor sale, ca și de o normală funcționare, nici Statul n'are nici o putere. Filinde Statul ori este expresia supremă, constința normală și volința constință a națiunii organizate și atunci n'ar mai putea exista nici speculă, nici speculanți, ori nu este de cît să umbra unei realități! Inexistenți și atunci nu va face de cît să-l acopere pe speculanți și să le înlesnească afacerile murdare chiar sub cortina prețurilor maxime.

Concluzia: în absența Statului, organizațiile profesionale trebuie să fie acelea cari să se unească și să combată pe speculanți. Filinde ele prefigurează națiunea organizată de mîine. Și ele nu se pot manifesta, nu pot dezvolta de cît prin luptă, prin volința implacabilă de a se dovedi mai agere și mai puternice de cît dușurile infernale și parastare cari ne sug din umbră totă vlagă și totă puterea de rezistență.

În cazul de față, organizațiile profesionale au datoria de a se înfrîntă între ele pe tema combaterii sistemelor și eficașe a speculii. Avem în cadrul acestor organizații atâtea personalități de mare prestigiu, atâtea oameni cunoscute și capabili. De ce n'ar lua unul dintre aceste inițiative aceste lupte care ar suscita din capul locului simpatia și adesiunea activă a întregii țări? Un astfel de acțiune, nici un trus, nici un cartel, nici o bandă de hoți n'ar putea să-i reziste. Și ar avea și Statul pe ce să se sprijine în acțiunea lui împotriva speculii, ca și împotriva a tot ce e mai rău și mai pervers în sine însuși!

Oricum s'ar sfîrși lucrurile însă, mascarada cu specula trebuie să înțeleze. Să se la măsuri imediate pentru organizarea, sprijinirea și înzdrăvirea producătorilor elanții: să se procure credite și milioane de transport ieftine; să se amenajeze prelungind piețe pentru producători; în fine, să se la măsuri draconice împotriva indolilor blestemați, circumclase sau nu, cari se înverșunau asupra păinii și asupra vestimentului săracului, precum altă dată călăii asupra vestimentelor lui Crist răstignit.

Dar să se pună capăt discuțiunilor neputincioase pe această temă oloșoa filinde ele nu pot de cît să învenimeze lucrurile și să aducă apă murdă la moara stricăță a Sătanului bolșevic!

NICOLAE BOGDAN

Declarațiile d-lui Mihalache

Șeful partidului național-țărănesc, așezat recent, în declarațiile făcute la Rucăr, atitudine partidului față de eventualitatea unui guvern de alegeri.

Am luat cunoștință de cuprinsul acestor declarații, din coloanele presei jidănești, susținătoare a cea mai călduroasă a democrației țărănești.

Domnul Mihalache respinge categoric ideea unui guvern de alegeri. Fie în care d. Mihalache justifică punctul său de vedere, merită să fie discutat.

Redăm textual: "Un cazul unui guvern de alegeri sunt două ipoteze: ori majoritățile vor ieși de partea partidului național-țărănesc, ori nici partidul național-țărănesc și cu orice partid național-țărănesc în celelalte țări n'ar obține majorități de 40 la sută. În acest caz susținătorii dictaturii se vor simți nedreptățiți în noile împrejurări."

Salutăm cu simpatie această declarație, dar nu putem pretinde, nici domnului Mihalache, nici scriitorilor cari îl susțin enoștrii prea serioase de doctrină politică. Suntem în drept, însă, să cerem tuturor celor cari se tot agită pentru democrație, să cunoască puțin, cît de puțin, despre ce este vorba.

Prin democrație se înțelege, popular, sistemul politic pe cari toți cetățenii unui stat își aleg, prin vot, guvernarea. Se cere pentru aceasta întreaga libertate de exprimare a opiniilor maselor electorale. Orice presiune asupra a acestor libertăți este un atentat contra sistemului înșău.

Se înșăuă un guvern de alegeri: O modalitate prin care se înădăra tot ceea ce punea prejudiciu principatului libertății. Iată ce spune însă, d. Mihalache: "nu ne convine o libertate prea mare, fiindcă în acest caz, nu putem lua, nici noi, nici un alt partid la mîna."

Bine, adevărat cam acesta este, dar nu văd de ce situația aceasta ar fi tot democrație.

Teoria este, într-adevăr, simplă. Dacă nu ne înțelegăm, cam în acest fel se guvernează de mulțuri în Franța. Și dacă ne amintim noi bine, actuala lege electorală a fost vehement combătută pe vremuri, ca dictatorială, to-mai călăușe practica franțuzească.

Nu știm ce să credem despre domnul Mihalache! Cât despre periliu presei jidănești, toată lumea este lămurită.

(Continuare în pag. III-a)



Ortodoxie și naționalism

Continuare din pag. 1-a

Iși aflate întreaga hrană sufletească în temporalitatea națională exclusivă cu ce o depășea, orice observator atent poate să-și dea seama că aceasta din urmă a fost înfrântă de naționalismul, impunându-i naționalismul, pe când ortodoxia este o simplă anecdotă politică, hotărâtă din cauza scriitorilor care au schimbat tradiția duhovnicească populară pe filosofia apuseană sau pe imprumuturile dela teologia protestantă-catolică.

Nam văzut noi pe Nichifor Crainic trăind întâmplările dela Maglavit prin suta teologie? Cât de nelucidă sunt acele volubilități de import pe plaurile ortodoxiei paterne de umili preoți sătești. Și ce înțelegeră de inimă schismatizată a ciobanului a fost poetul Argeșii.

Între atmosfera ierară naționalizantă, și unde ortodoxia este vehiculată politic, Petru Movilă n-avea ce să caute cu mărțuria lui de credință care doar arată misterele, dar nu le explică, porțiv obșărilor dintr-un locuit și care preferă să-și spună condițiile de viață autotom de condițiile lui materiale în timp și spațiu.

Viața însăși a fiului domnesc din tulpina Movileștilor e un program, un îndreptar.

La vârsta arzătoare a dragostei de douăzeci de ani și ceva, ca un Spinoza s'a închis la chemările amoroase ale inimii, și dintr-un flăcău chipes crescut de mama sa printre nobilimea gleahite poloneze, care trăia ultimele palpiuri ale Renașterii italiene, pentru a recuceri tronul pierdut al tatălui, nobilul moldovean rupe cu secularitatea, ia drumul sibiștii la mănăstirea Peșterska Kievului, lepădând dela sine toate grijile lumesti, și ale trupului și ale

tehnicii și ale marelui om niste, carei populele mitea a colo în Polonia surghiunului Movileștilor.

Eu am fost în Polonia pe urmele lui Petru Movilă, reconstituind-le imaginile într-un peșteriu de evlavioasă reculegere literară, fiindcă nu înțeleg să vorbesc de cineva, de ceva decât numai apropiindu-mi cu totul, coborându-mi în întreaga-i ființă care să facă una cu el.

Veacul al XVII-lea din principate și prin radiere de aici în Ardeal și în bună parte sub patronajul tuteilor al sfântului mitropolit; al XVIII-lea îl face tradiție; dar al XIX-lea îl pică de măsură ce se instăpânește precumpănitor principul naționalității, cu multitudinile lui consecințe secularizante, care de-abia acum, sub ochii noștri, își dau roadele din pînă.

A aparține unei națiuni e un fapt firesc dela care nu te poți sustrage ca nici dela nașterea sau de a avea părinți.

A fi însă naționalist este o grea cadere în păcat, din care nădăjduim a ne mântui în ortodoxie, căci dincolo de ele înțelegea o unitate încearcă să fie sfărâmată, națiunea care nu-și poate refăce solidaritatea, este pierdută.

Statul nu se poate întemeia numai pe forță. El trebuie să respecte normele morale și dacă vrea să fie puternic și să dureze, trebuie să se întemeieze pe o comunitate morală, să devină el însuși o comunitate morală. De aici, un stat nu se poate baza decât pe o națiune. El nu poate fi decât un stat național.

Măntuirea nu numai după moarte, la seculul judecării de apoi, dar, și mai cu seamă, aici, pe pământ, în istorie, întrucrem cultura, căci, dacă depășim sacral egoismul național, lucrăm într-o națiune comună, apoi atunci n-avem o altă formă unitară la înțelegerea tuturor oamenilor, mai desăvârșită și tot așa de trinită precum s'a dovedit că este ecumenicitatea creștină.

Drept aceea, nu e nici-o propășire, cum ziceau scriitorii dela 1840, nu e nici-un progres, cum au zis pașopistii și junimii de caderea Românilor din ecumenicitate, în urma faptului care a crescut până la noi așa cum Nichifor Crainic îl trambitează voios, pentru viitor, ca eșecul naționalismului. Dimpotrivă, pentru orice om cu secul la cap această creștere du de gândit și politicește privitor la buna sau rea pravină a manifestărilor numai spirituale.

Ceace-i determină pe rașiști păgâni și pe naționaliiștii altor neamuri să se învelescă, să jubileze, nouă nea cernit inimile, cu adâncă intristare ne vedem nevoiți să facem și noi același lucru ca ei pentru apărarea țării.

Căta vreme creștinătatea moldo-valahă în forma originală voevodală a evoluat de mijloc trîia în confrîcție cu popoarele pe deasupra hotarelor confesionale și politice, realizând aveau o simbolica eternitate pe pământ și desfrîind astfel vremelnicile spațiale, problema spirituală, a spiritualului nu se pune deosebit; ca era dată și deslegată în însăși lucrarea împreună a poporului și a domnitorului în ecumenicitatea moștenită din Bizanț.

De îndată însă ce au apărut la vedea sacrale egoisme naționale s'a vădit, de o parte, că naționalismul a uzurpat pozițiile vechi ale spiritualului, și, de altă parte, că o primioasă devoliare a acestuia numai este cu putință decât sub pavăza celuiului, restrîngându-l la rostul său politic.

În consecință, cu cât naționalismul se face mai poruncitor, mai necesar pentru Stat, cu atât ortodoxia ca supremă spiritualitate trebuie să-și afirme dreptul ei de viață deosebit, în ochii intelectualilor, cum nu avea nevoie să facă sub vechiul Stat voevodal, cum, din nenorocire, n'au făcut generațiile moderne de cărturari ai veacului trecut, și asta nu atât în folosul bisericii, cât mai mult spre a ne izbăvi ceace-i în noi specific omenească, universal sau ecumenică.

Dacă ortodoxia și naționalismul se apropie până la confruntare, sunt siceronice, și chiar și colaborare, în nici-un caz nu se se identifică, precum susține Nichifor Crainic și alți teologi și naționaliiștii miren, semănând confuzie în publicul așa de doritor să ia parte la renașterea religioasă.

Iată de ce Petru Movilă e veșnic actual, cu tot soborul de doctrinari bizantini ai săi și cu tot alaiul de învâfăci din Muntenia și Moldova, pe când Nichifor Crainic se găsește, nu în centrul ortodoxiei, ci la periferie de unde o politicizează fie și numai verbal, ceaceo l-a împins să spargă generația.

Radu Dragnea

CUIBURI DE LUMINA

Valeriu Cărdus

Își va înfățișa în cărând cititorilor volumul de poeme eroice, «Cuiburi de lumină», despre al căror puter și romanesc conținut am mai scris la această pagină. Pentru toamă, Valeriu Cărdus mai pregătește două cărți una de gîndire, iar alta de versuri noi.

Pimen Constantinescu,

eminentul publicist de la Sibiu, a cărui activitate intelectuală e atât de binevenită, pregătește o parte a unei noi reviste literare.

«Spațiu mioritic»

opera de adăncă filosofie a d-lui Lucian Blaga, a apărut într-o nouă ediție. E un semn îmbucurător pentru cultura românească, aceasta.

«Revista clasică»

a d-lui prof. N. D. Herescu aduce în fiecare număr o comoară de critică și istorie literară a clasicilor, plus traduceri admirabile din autori latini și elini.

Gabriel Bălănescu,

autorul volumelor «Acteom» și «Sălti Daba», ultimul de o suavă încredinșă lirică, — pregătește o nouă carte.

Primim

la redacție: «Ideea Națională» bine scrisă, «Telegraful Român», «Biruința», «Armonia» (care apare la Chișinău, cu următoarele semnături: G. Budaco, Ion Dulamangiu, Z. D. Poroset, Natalia Sturde, Maria Tincă, L. V. Climoș, G. Maniuc, L. V. Climoș, etc.).



«Sarmisegetusa»

Colonelul Constantin Zăgori — un distins cercetător și istoric al trecutului nostru militar — publică un interesant studiu, «Sarmisegetusa», în care autentic, înțeles pe considerații de ordin militar, geografic și topografic, indică istoricilor noștri o nouă așezare a «genderei capitale a regatului lui Decebal».

Al. Busuioceanu,

cunoscutul critic de artă, ne dă o admirabilă plăcută, intitulată: «Admirabila Madonna di Domenico Veneziano».

noș, extrasă din revista «L'Arte». Studiul acesta aduce contribuții inedite la cunoașterea marelui pictor italian.

«Gazeta bucovinenilor»

a d-lui avocat Green, pe care-o redactează d. Tudor Dracea, o o via publicistică literară, socială și informativă.

D-nii Tudor Dracea și Octav Rușu publică frumoase articole de critică.

«Libertatea»

«Cuvântul Argeșului» și «Omul Nou» trebuie mereu cercetate pentru largul suflet românesc, care le strîbate paginile.

Frontul Românesc al

Bucovinei

apare la Cernăuți, condus de d. prof. mir. R. Căndra. Semnează d-nii: R. Căndra (Românizarea burourilor); Dr. E. Scripe (Românizarea burourilor); Gr. Rădu (In slujba țării) etc.

«Orientări în veac»

temeinică lucrare a d-lui Neculai Rogu cunoscute un viu succes de librărie. E răsplata meritată a unei cărți gândite românește.

M. S.

1937 ZIDIRE NOUA Tineri și bătrâni

CRED CA NU MAI PARE NICUI CURIOS faptul că noi — cei tineri repetăm zilnic unele lucruri.

Noi le repetăm pentru că avem credința că trebuie repetate. Strigăm pentru că avem convingerea că trebuie să le strigăm, pentru fiindă adevărului dreptății, pentru noi și pentru cei care ne vor urma.

Un prieten îmi spunea cu câteva zile în urmă că este inutil să mai credem într-o justiție a «oamenilor cari se due». Dar nu le-a cerut nimic — cred — justiția lor. Ar fi prea mult. Li s'a cerut poate ceva în afară justiției lor. Li s'a cerut adevărul totuși să nu se depăzească de o «umilă» justiție în virtutea căreia se nase, trăsese și mor.

DAR DRUMUL ADEVERAT ȘI GREU al celor tineri — drumul lor de ostăși ai țării, este cu mult prea mare pentru că mai fie nevoe de mînă și capul bătrînilor. Erau întradezăr timpuri cînd statul părinților noștri ne interesa. Astăzi nu-l mai primim.

Și nu este păcatul nostru. Cel bătrîni aneloziași în nu știu ce dureri ale unor morți definitive, caută să-și salveze «decinul», într-o frîtăteie, într-un cor pervers; și

întodeauna împotriva unui început de viață nouă.

De ce? Cred că nu contează explicația.

Interesează însă, această constatare pe care o face tinerul unei țări, ca unitate organică și ca unitate de ideal.

NU PREZINTA, — FIREȘTE, — NICI-UN INTERES ISTORIC a ceea ce arăta dintre tineri și bătrîni. Mai ales că nici nu este o coartă. Tineretul luptă pe baricade, dar nu împotriva bătrînilor. Ci luptă pentru o reintegrare a neamului în spiritualitatea lui. Același luptă de reintegrare spirituală, a devenit la un moment dat — cu condițiile celor bătrîni, — o luptă împotriva bătrînilor. Și de aici conflictul este desăvîșit. Din această clipă a trebuit să ne apărăm. Tineretul n'a luptat totuși — împotriva lor, ci a continuat și continuă învingîndu-i o lămelească faptă românească. Tineretul luptă pentru o biruință, bătrîni sunt puși în situația de a lupta permanent împotriva biruinței noastre. Și așa, plăm lor negativ de trăire și de existență l-a asimilat unor condiții sociale și politice într-un total expulsi.

DATORIA NOASTRĂ, DATORIA PE CARE O TRAIM, — datorie de soldați — și de aci datorie de învingători, nu poate fi o luptă împotriva unor oameni ci este — așa cum trebuie să fie — numai o luptă împotriva minimelei și împotriva nedreptăților. Tineretul de astăzi nu este răscălat. Ci este pe linia lui, pe linia istorică a neamului. Nu poate fi un tineret răscălat pentru că își trăiește timpul lui și comandamentul acestui timp.

Răscălații sunt tocmăi cei bătrîni. Adică tocmăi ei care nu mai au dreptul să pretindă determinarea politică și socială a României de mâine. Prezumă nici a României de azi așa cum a început să se înfășoșeze răscălații.

PENTRU CARA RENASTE. Dala un capăt la celălalt țara în via. Legile devin legi. Și datorie, datorii.

Viața noastră v trebuie să răscumpere totul ce este de răscumpărat.

În moartea noastră, să fie așa cum legende străvechi o cântau. O moarte vie pentru legea crucii și legea neamului.

Gabriel Bălănescu



Brăileanu să ne dea și adevărata definiție a democrației.

Deosebit de importantă este rezolvarea problemei libertății. Comunitate sau individ nu pot deveni liberi decât prin luptă. Comunitățile nu dobîndesc libertățile lor prin tratate de pace și nici nu și le mențin prin aceste convenții, căci ar însemna, ca atunci cînd acele tratate și-ar pierde ființa lor legală, și națiunile să-și piardă independența lor.

Puterea fizică și cea morală hotărăsc asupra destinului unei comunități. Din această cauză, orice comunitate trebuie să lupte, adică să încerce sub toate formele pentru a și apăra libertatea. Lupta e singura cale spre progres, căci numai ea duce spre libertate. Numai aceasta este adevărata libertate. Nu cea acordată prin legi. Aceasta nu are nici o valoare dacă nu e câștigată prin luptă, prin muncă, Jidanii nu se mulțumesc cu libertățile acordate de Statul român, ci se folosesc de

aceste «îngăduințe» ca să-și realizeze adevărata lor libertate: stăpînirea asupra noastră, adică transformarea Neamului românesc în obiect de exploatare în folosul lor. Individii nu-și pot dobîndi libertatea decât tot prin muncă, prin luptă. Ce ei trăsese însă într-o lume comună, și s'au putut bucura de adevărați educatori, renunță la transformarea semenului său în obiect, căci știu că numai solidaritatea de nezdrușcitate în fața gămănelui poate aduce libertatea neamului său, și prin aceasta și libertatea lui.

Nu sunt singurele concluzii ce se pot scoate din acest studiu. Am indicat câteva numai ca un îndemn pentru cei ce n'au avut posibilitatea să citească operele prof. Brăileanu.

În operele d-sale găsim o întințată concepție de viață, cu o structură arhitectonică și cu o logică impecabilă. Dela Mihai Eminescu nimeni n'a sesizat cu atîtă claritate, al-

tecare societății românești pe făgăsurile ce sunt streine de menirea ei. Și nimeni n'a combătut cu d-așa într-o epocă de conformism materialist, cu atîtă autoritate științifică, concepția materialistă a vieții.

Prof. Brăileanu însă e mai bine cunoscut peste hotare, unde a stors admirația unui Gaston Richard, Lash și André Joussain, decât la noi în țară.

Cartea «Statul și Comunitatea Morală», epuizată acum în prima ediție, confirmă, că prin «neamul» publicul românesc a început să ia legătura vie cu ideile prof. Brăileanu. Studiul acesta va deschiide, cu siguranță, drum larg pentru înțelegerea fenomenului legionar.

Pentru orice Român preocupat de mizerarea legionară, studiul «Statul și Comunitatea Morală» constituie o carte de căpătîi.

Ion Turcan

Considerații asupra literaturii iudaice

Drumuri aici, în paginile acestui ziar, camaradul de redacție Mircea Streinuș, scriitorul de altitudine (întîi faglor și brazilor unde s'a născut, roștea căteva observații juste asupra literaturii iudaice. Am priștelul deci, să adaug alte considerații asupra scriitorului și literaturii iudaice în general.

În vremurile de mari frămîntări, de aguduri și dislocări de nece, chiar și scriitorii trebuie să fie organizatori și animatori al mișcărilor de înălțare a nației. Scrierile lor trebuie să fie chemări puternice la datorie față de popor. Arta lor, așa precum apunea un mare scriitor iudeu să fie la înălțime adevărată.

Scrierile lui s'a înălțat pe urmele poporului. Căci, oricînd de ele vine și idealurile scriitorilor, ei nu trebuie să părăsească preocupările nației în mijlocul căreia trăiesc și de unde își trag sensul.

Scrierile, creațiile cele mai utile, care prezintă toate umidurile și toate vînturile depe culmile altui veac, — sunt oamenii care dădă frunțile lor stau de vorbă cu astrii, — apoi rădăcinile le stau înfipie în țărîna în care s'au născut.

Ce-au făcut scriitorii eșei din arta scrierilor?

Intrucît corespund ei menirii de mai sus?

Poetia supra realistă a lui C. Baltazar e neînțeleasă, și ascunde lipsă de talent. Proza lui Sebastian, Setz, I. Călugăru, Ury Benador etc. e artificială și lipsită de creație. Literatura lor nu e în stare să cuprindă o emoție. E greu să definești arta. Totuși, se poate spune că ea e viață. Și literatura are cele mai mari posibilități de a cuprinde viața.

Stilul acestor scriitori e incurcat și obscurs, — toate caracteristicile unor scrieri lipsite de valoare. Arta erorilor e lipsită de consistență sufletească bine determinată, — care e rezultatul unei poezii tradiții. Eșei nu pot să se adapteze tradiției noastre. Ei trăsese ca un oăse. Nimeni nu poate înălțura sufletul din literatura. Numai erori au înălțura sufletul din scrisul lor.

Pe cînd la scrierilor adevărați, găsești acei inconștienți care făgășie în imagini organizate și exacte, care în perfectă lor coeziune nu pierd nimic din misterul sub care s'au îmbrăcat. În convingerile sale asupra arii și poeziei au frumusețea plaurile țării sale.

Dar pentru asta, trebuie să fie legal de pămîntul și cerul țării tale. (Ceaceo nu e cazul erorilor).

Mihail Cosma

CALENDAR

JOI 27 MAI
ORTODOX: Sf. Martin Terapont Episc.
Sardici (529).
CATOLIC: 1. Joia Verde, S-ta Magdalena.
SOARELE: răsare 4.40; apune 19.46.

Spectacole

TEATRE
OPERA ROMANA: Relache.
TEATRUL NAȚIONAL: Vreanu d. trăsese.
TEATRUL REGINA MARIA: matinea: De ziua nevastă-mei; seara: Cloya.
TEATRUL MARCONI: Crui de tot.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Final cel pierdut.

CINEMATOGRAFE

SCALA: Păianjenul negru cu William Powell, Jean Arthur.
CAPITOL (sala și grădina): Te vreau cu mine cu Ginger Rogers, George Brent, jurnal și complectare.
TRIAXON: Un lăger de doctor și Muntie Hall.

CORSO: Felix milionar și Banda veselă dela Carabub în revista «Sporul» jurnal și complectare.

DARLY: Voi fi a ta și Dédé cu Danielle Darrieux și Albert Préjean.
PALAS BULEVARD: Sirena cu Richard Dix și Dolores del Rio, jurnal și complectare.

CARLTON: Aventurierul, cu Victor Francea.
FORUM: Născută pentru dans și Jenny cu Albert Préjean.

DOAMNEI (fost Mannon): Insula piagunilor și Zeu se amuză.

OMNIA: Născută pentru dans și Insula groazii.

ARO: Mister Tlow (Un proces senzațional), cu Edwige Feuillière, Fernand Gravey, jurnal și complectare.

REGAL: Procesul Manja cu Maria Andergast, Olga Cebova, Peter Peterson.

VOX: Turnul Operei Române din Cluj. Voceulul Tiganilor.

FEMINA: În serviciul Franței și comedie colorată.

SELECT: Inamicul femeilor cu Ana Harding și Basil Rathbone.

A. R. P. A. (grădina și sala): Teoarea Deserului cu Dick Faran, jurnal și complectare.

CITY (Bulev. Carol No. 21): D-șoara Lilly și insula plutoare.

VOLTA BUZEȘTI (grădina și sala): O lăcrimă pe un mormînt și Shanghai sub gloanțe.

AMERICAN (grădina și sala): Femei la dragoste și Charles Chan contra Boris Karloff.

RAHOVA: Mitsuko, Banda veselă și jurnal.

AIDA (grădina și sala): Paris și Sina și Bran geneni.

FRANKLIN: Misiunea brigăzii 41, jurnal și complectare.

Din „Prolegomene plastice”

Bunul și prostul gust: Rafinamentul

Trăim o epocă juchiuată valorilor maxime. Opiniile medii sunt produse burgheze democratice, iar aceste valori maxime sunt creații ale epocii revoluționare. Victima acestei noi scări de valori este acei «bun gust» ieșit din opiniile medii ale secolului democratic, secolul a dormirii lumii. Între bunul și prostul gust există o perfectă analogie. Bunul simț e în conducerea vieții exact ceaceo bunul gust e în judecata de valoare.

Amîndouă aceste «bunuri» au origini strict individuale, în intenția filosofului cel puțin, iar în vremea opiniei publice capătă un aspect colectiv, amîndouă totuși pe cei cari le utilizează că le aparțin. Ce e bunul simț al democratului de azi, dacă nu împărțirea opiniilor din Universul sau altă mare academie democratică? Ce e bunul gust al cutărei canite nostime, amatoare de artă în orele libere, dacă nu însăși moda?

Un desen de Fujita sau un portret de Van Dangean sunt culmea acestui bun gust. Și întep ei și admiratorii lor există o foarte strînsă legătură de interdependență. Moda nu se gîte niciodată de undă poroșe. Există poate și un alt bun gust care trece de Fujita sau Van Dangean. Merge până la Matisse sau Brâncuși. Dar tot bun gust rămîne, pentru că în neol no e altceva decât modă, sau ca să spunem mai policos dar tot neromânește manieră.

În țările în care a fost arborat steagul valorilor maxime «bunul gust» nu mai există. Iar eroicul a înlocuit prudentul «bun simț» carterian. S'a întîmplat asta în Italia, în Germania, fără să fi mers spre nebanie ca în Rusia.

O treaptă mai ridicată a bunului gust e ceaceo numim rafinamentul, caracteristic epocii de mare lăncezeală morală și spirituală. Rafinamentul e posibil într-o vreme cînd timpul necesar drămuirii vieții nu trebuie pentru altceva. Realități as-

pră și simplă de luptă către care mergem nu ne mai îngăduie acest lăme. Efectele rafinamentului trec dincolo de artă. Un artist rafinat e și un om rafinat. Și astăzi cînd avem nevoie de artiști rafinați, ei numai de artiști puri, avem și mai puțin nevoie de oameni rafinați. Nu mai avem nevoie de artiști de bun gust sau rafinați. Ci ne trebuie artiști puri, adică artiști capabili de o viziune. Astăzi arta trebuie să meargă din nou către sublim și către eroie. Și astăzi sunt lucruri cari trec de limitele bunului gust. Lucruri pe cari rafinații nu le suportă. Ei omorî pur și simplu.

Artiștii cari au venit pe lume doțati cu puritate și vigoare vor rezista vremurilor noastre. Cei cari s'au născut plîpânzi, adică diletați în bunul gust, aspiranții în artă, precum și cei cari în urma unor experiențe neoprite la timp au ajuns la limitele rafinamentului, end, Arta nu este numai tehnică ci și material. Schimbarea tehnicilor pe materialuri vechi e caracteristică ultimelor veacuri. Acum și materialele sunt altele. Sunt altele față de cele imediat precedente, pentru că vremuri vizionare au mai existat. Dar viziunea de acum nu a mai existat decât latent până astăzi, izbucnind rareori în puncte izolate și pentru scurtă durată. Acum viziunea se dă pe față în toată puterea ei și vai de artiștii cari ea nu li se vîdește. Anemiații de specialități rafinate (vorbeste de artiști nu de acele bestii cari în numele artei încercă lumea) orbii vremii lor se vor prăși într-o singură țintă mîi amari de căt moarte.

Logion

Petreceți-vă concediul de vîră voiajînd reconfortant cu seftuina noastră de «TURISM & VOIAJ»

O carte de căpătîi

V.

Nu putem iubi cu oameni ce suntem decât pe cei ce trăsese în aceeași lume de sânge și idei cu noi. D'a această cauză, limitele comunităților morale, sunt limitele națiunilor, căci dincolo de ele înțelegea o unitate încearcă să fie sfărâmată, națiunea care nu-și poate refăce solidaritatea, este pierdută.

Statul nu se poate întemeia numai pe forță. El trebuie să respecte normele morale și dacă vrea să fie puternic și să dureze, trebuie să se întemeieze pe o comunitate morală, să devină el însuși o comunitate morală. De aici, un stat nu se poate baza decât pe o națiune. El nu poate fi decât un stat național.

Societatea nu este identică numai cu o formă socială, numai cu un factor social, cum ar fi politicul, economicul, moralul etc. Ea este interferența tuturor acestora. Reformatorii nu pot, fără a distruge societatea, să nu țină seama de acest lucru. Din acest punct de vedere, politicienii noștri cari vreau să reformeze societatea românească, ținînd seama numai de factorul politic sau numai de cel economic, comit adevărate atentate la existența neamului românesc.

Procesul de circulație al elitelor își găsește în acest studiu cea mai originală deslegare teoretică a lui.

Există soluția a îngăduit prof.

VIAȚA POLITICĂ

Subita întoarcere spre Dumnezeu a d-lui Armand Călinescu

Urmăresc atent, de câțiva vreme, campania electorală dusă în vederea alegerilor complementare pentru consiliul județean din Argeș.

Sar părea, pentru observatorul străin de această luptă, că alegerile acestea n'ar avea importanța pe care combatanții au dat-o tot și că totul s'ar mărgini aici la o simplă răstăluț de periferie democratică. Cine cunoaște însă modul cum se susține o bătălie pe câmpul explozării votului universal în județul argeșean, odată cu înfruntarea pândă la crimă de curând mincinoasă, al colul și arginții democrației.

Arvuna nădejzilor din toamnă, lată cum s'ar putea numi pe scurt întreg acest arsenal al Satanei, dirijată diabolic de omul cu chip curăț și sufletul înecat în ghiarele lui Oskar Kaufmann.

Bătălia e cruntă. Luxul de manifeste, ploșni de insulte și cascada de minciuni pe deoparte, avalanșă de benedictii, lăcașe prin satelul unde trece caravana demagogiei, pentru alcoolizarea și îndobitocirea conștiințelor pe de altă parte, te îngroșează Argeșul. Județul gospodăresc, cumplit și chibzător își vede abia acum sufletul ros de caria o-mului cu două fețe.

Fireștii reacțiuni se răspund cu violență.

Indescribibilul procuror al libertății și toleranței patron al libertinismului inocent, refuză luarea contactului cu avangarda acestei conștiințe. Decenză însă, pe plășuri doborâte, mici redute defensive și parloază cu fericiți, neînchiguit de frumusețe, i-maginația ușoară a satelor.

A deșina din superba lămăzică, renunțând la trăsăturile celor so cai putere nichiloși, înclădând în frunța unui escadron de sămbrăși plătiti cu 300 lei pe zi, o mărioșă, a pornit pe drumuri desfundate să-și mijlocească votul.

PROMISIUNILE SABLON S'AU TERMINAT. CONVERSIUNEA, PRESTATIA ȘI BIRUL SCAZUT AU CAZUT ÎN DESUETUDINE.

De pe sira roșianței sale. Don Quixotele democrației argeșene pornește lupta cu elementele naturii, pentru fericirea bordelelor.

Citit-l manifest!

Ascutit-l perorând, cu frâu într-o mână și elocul de geom infliț mătret și eroic în ochi!

Apariție din alte vremi; peisagiu scormonit de inspirație.

S'a terminat cu mizeria. P'a capla energia apelor din muni și, în bordelul cu beșică de porț în fereastră, vădăni, viu, lumina electrică; în peretele de molas și bălegar proas, apa va porni, viot, tocmă de sub Negot, printr-o simplă înclădire de robinet.

Fericiri și numai fericiți

Cavalcada minciunilor pornește spre altele plăuri; mulțimea rămâne înmămurată. Din mulțime, anul își trimite, printre dinți, ultimul salut spre omul cu mărioșă.

Dela o vreme, s'a fost pornit avion prin sat, că partidul acesta trăgea în dulcea prietenie cu boșevicii Moscovei, cu oamenii cari au dăruit bisericile, împunând pe Dumnezeu.

Si satelul au reacționat firesc.

„Omul cu mărioșă” nu și-a pierdut capul.

Decum intra într'un sat, cere să i-se deschidă Biserica. Nu știu dacă vor reuși vreo dată să reducă scena pe care, atât de revoltat, mă-a povestit-o un sătean amărit.

Ipocrizia a mers la omul acesta până acolo încât a luat în deșert numele Domnului.

Ar fi îmbucurător dacă întoarcerea spre Dumnezeu a d-lui Armand Călinescu ar corespunde unei verificări interioare, unei puternice reacțiuni a spiritului bun împotriva forțelor diavolești, a ridicării omului peste canalia.

Dar întoarcerea spre Dumnezeu a

d-lui Armand Călinescu corespunde unei etape în care sufletul, fiert în cazanul satanei, a supus celor mai joase ingenuncheuri.

A te prezenta alegătorilor pentru a le cere votul, ingenușind, în fața altarului transformat de tovarășii tăi depe fronturile roșii, în grajd de vite, utozându-se aceste în-treco limite îngăduite.

Nu-i, domnul Armand Călinescu președintele organizației care a tolerat, în oficioșul său județean, inserarea unui articol în care un inconștient cerea, acum câțiva vreme, scoaterea la vânzare a covoarelor și argintului dela icoanele din sfintele Biserici pentru plata salariilor învățătorilor?

S'au spulberat încă amintirile zăpezii însângerate din Parcul Carol, când o-mul acesta, fără Dumnezeu, ordona cu gest Cezarian, sfărâmarea unei Cruci, peste care cădea o

fruntea brăzdată de un pat de armă, un preot în odăldii?

CANALIA CU BLAZON IUDAIC

Cine ingenunchează azi în fața crucii?

Cine eutază să la numele Domnului măturie nemerită lui Armand Călinescu, omul echivocurilor, ridicat pe culmile gloriei democratice prin nepermise mijloace, greu blestemat și de oameni și de Dumnezeu, amantul permanent al minciunilor și lașității.

Priviți-l ghemuit, cu ochii perverși, sub privirea senină a Celui ce căzu ucis pe Golgotha pentru oameni; priviți stăpânirea aceasta care răpi atâtea vieți ce și cereau o păine, alături de Cel ce trecu jerfa Sa păine omenirii; ascultați-l, sub icoana Bunului Nazarinean, cerșind, stădite de păcate și împovărat de l-pocrie, un vot.

Nu vă face scârbă!

Dal Dal scârbă, nu milă! Canalia a rămas canalia. Fierbe cașanul Satanei în Argeș. Un om cu chip de diavol, împărtășit cu largă dărgănie ură, minciună și arginți grei pentru cumpărarea sufletelor, în numele Domnului. Arvuna nemerită noastră pentru prapicul de mătina al Satanei.

Totdeauna

DOUA FRONTURI

Reproducem din ziarul Universal următorul interesant articol:

Guvernul „Frontului popular” din Franța a produs o vie agitație în toate rândurile societății franceze. Pregătirile pentru expoziția internațională dela Paris au fost un prilej de verificare a unei tehnice de guvernare și în deosebi a spiritului de autoritate și de ordine de care poate dispune „Frontul popular”. Tot ar mai fi fost naivi cari să creadă că o guvernare a „Frontului popular” nu înseamnă completa dezorganizare economică a națiunii și anarhizarea aparatului de Stat.

Sar mai fi găsit, poate, cetățeni cari să spore într-o îmbundălire a vieții sociale, într-o restaurare a bunului rîst, a respectului muncii individuale și a libertăților publice.

„Frontul popular” a creiat dela sine frontul libertăților care se poate galvaniza întreaga sensibilitate franceză. Programul acestei mișcări înseamnă tradiția în respectul dreptului de proprietate, a libertăților cetățenești, a muncii și a bunului muncii.

Fără în fața stau doi oameni, cândva prieteni. Blum și Doriot, cari reprezintă mai mult decât două programe, mai mult decât două curente. Este deoparte o Franță trecătoare, fadă din străluciri sau înstrădușă, cari au îngăduit o experiență tragică și este de altă parte o Franță veșnică, mândră și puternică, care nu încetează să creadă în misiunea ei istorică, pe deasupra oamenilor, pe deasupra vremurilor.

Reorganizarea studențimii

Se știe că prin noua lege universală organizarea studențimii au fost dizolvate și puse în quasi-imposibilitate de a mai funcționa.

Fără de această situație se pune problema pentru conducerea Corpului studențesc în ce fel să va putea continua mandatul încredințat și îndeplinii misiunea sa atât în domeniul național cât și în cel profesional.

Deaceia în curând va avea loc o consfătuire intimă a tuturor reprezentanților oficiali ai studențimii bucureștene, adică președinții și comitetele organizațiilor studențesci, care să hotărască asupra acestei acțiuni.

Data și locul se va anunța.

Visita d-lui Flandin

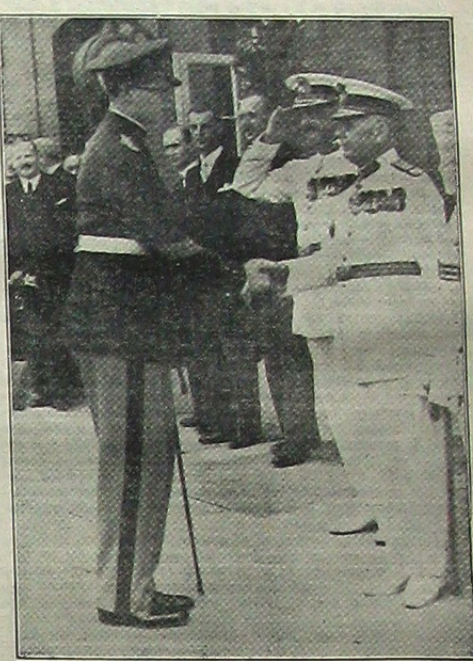
Fostul prim ministru francez, d. Pierre Flandin, va sosi în Capitală la 7 Iunie, cu un avion al companiei „Air France”.

Fostul premior va ține la București o conferință.

ASISTENȚA

La ora 4 și jumătate au început să sosească la hală d-nii: colonel Urdăreanu, mareșalul Palatului; Comandantul Flandin, mareșalul de ceremonii; general Fillmon, prim adjutant regal; maior Sidorovici, adjutant regal; Buchman și dr. Mamulea din partea Palatului; membrii guvernului în frunte cu d. Gh. Tădăreanu președintele consiliului de ministri, corpul diplomatic străin, d. G. Donescu primarul general al Capitalei, d-nii: Cernat, directorul general al Siguranței Statului; Gh. Moțăreanu, secretarul general al prefecturii poliției Capitalei; Emil Ciucanu, director adjunct al direcției presei din ministerul de externe; Gh. Stănescu, șeful Siguranței Capitalei și Ștralescu, subinspector general la Siguranța Statului, etc.

Înapoierea în Capitală a Marelui Voevod Mihai



Sosirea Marelui Voevod Mihai în gara Mogoșoaia

Marele Voevod Mihai s'a înapoiat ieri după amiază, în Capitală, sfârșind în acest fel călătoria în care se deprinsese și vizitarea Londrei cu prilejul serbărilor înconorării.

În așteptarea Moștenitorului Tronului, pe poronul haltei Mogoșoaia a luat loc o companie cu muzică și draperi din regimentul de gardă 2 pionieri, în frunte cu d. colonel Th. Orzeanu, comandantul regimentului.

În uralele soldaților muzica întona „Imnul Regal”, iar garda închină drapelul.

Marele Voevod Mihai purtând uniformă de elev plutonier al liceului militar Măntăstirea Dealului, coboară voi, din tren.

În fața scării este întâmpinat de d. col. Urdăreanu, mareșalul Palatului, care-l urează bun sose, în numele M. S. Regelui. Moștenitorul Tronului da apoi mâna cu d. Gh. Tădăreanu, președintele consiliului de ministri, membrii guvernului și celelalte personalități cari l-au oșit în întâmpinare.

Dupăciela — pentru prima oară — Marele Voevod Mihai, însoțit de d-nii Gh. Tădăreanu, general Paul Anghelescu și col. Urdăreanu, trece în revistă compania de onoare. Trupa prezintă arma, iar garda închină drapelul.

Marele Voevod Mihai se întoarce, pe peron unde se întretine câțiva timp cu cei prezenți.

Însoțit de d. col. Urdăreanu, mareșalul Palatului, Marele Voevod pleacă cu automobilul la Palat.

Pe tot parcursul până la Palat, Marele Voevod Mihai a fost călduros ovăționat de publicul asistent.

Odată cu Marele Voevod Mihai a sosit și d. comandor Fiodorov, adjutant regal, care a însoțit pe Moștenitorul Tronului în misiunea sa.

SOSIREA TRENULUI REGAL

La ora 5 și 15 intră în hală trenul regal.

În din partea vîntului autorității, a realizat în domeniul social-cultural lucruri uimitoare.

Orice inginer, miner, meseriaș sau funcționar al „Minerului Sorecani” poate deveni membru al cercului cultural „Minerul” plătit o cotizație proporțională cu salariul său și supunându-se statuluiului cercului. Mai toți salariații fac parte din cercul cultural care e condus de un comitet compus din 18 miniștri și 14 ingineri și funcționari. Președinte e astăzi inginerul Ion Fotiadu vice-președinte minerul Sabin Morar.

Din cotizații și din contribuții societății „Minerul” are un venit de circa 500000 lei anual.

Ce s'a putut face cu această sumă, relativ mică și mai ales cu gospodărească chibzuită, cu suflet, înădu un spirit de frăție entuziastă vom vedea în foiletonul de mâine.

Cartile de actualitate politică:

Le parti unique de prof. Mihail Manolache. Rosa Panturitor de profesor Nae Ionescu, Orientări în vao de Nicolae Roșu. Pentru Christos de Al. Cantacuzescu.

Sunt prezentate cu semnificarea lor culturală și politică, în ultimul caz al Războiului de conducere just și măsurat al d-lui D. C. Amde.

Tentativa de agresiune împotriva d-lui Toma Vlădescu, în fața Justiției

Directorul nostru, d. Toma Vlădescu a adresat d-lui Prim Procuror al Tribunalului Ilfov următoarea cerere:

Domnule Prim Procuror, Subsemnatul TOMA VLĂDESCU, publicist, director al ziarului „BUNA VESTIRE”, cu domiciliul ales în strada Antim Nr. 55 și constituindu-mă parte civilă cu suma ce voua arăta în termen legal am onorarea a vă ruga să dispuneți măsurile legale împotriva d-lui NICHIFOR CRAINIC și a complicității său... X cari s'au făcut vinovați de următoarele fapte:

D. Nichifor Crainic în calitate de inspirator și director de fapt, iar... X în calitate de conducător aparent al unei reviste săptămânale „Sfarma Piatra” au început de mai multe săptămâni de zile, împotriva subsemnatului, o violentă campanie de provocare.

La această campanie am refuzat să răspund timp de o lună de zile: 1) fiindcă nu acordam nici o atenție de niciun fel, individului care semna — în speță, numitul... X și 2) fiindcă preocupările mele nu-mi lăsuă niciun răgaz pentru aceste polemici vulgare, cu atât mai mult cu cât o anumită intenție de provocare și de reclamă prin ziarul pe care-l conduc, îmi apareau evidente.

Am socotit necesar, cu toate acestea, să dau mai multe avertismente inspiratorului direct al acestor atacuri calomnioase și directorului camuflet al revistei „Sfarma Piatra”, d-lui Nichifor Crainic. Ele au apărut în ziarul „Buna Vestire”. În același scop, — voind cu orice preț să evit spectacolul dăunător unei atmosfere pe care aș fi vrut-o neturburată de chestiuni personale — am rugat mai mulți prieteni comuni să intervină pe lângă d. Nichifor Crainic făcându-l să știe că, la rigoare, dacă voui fi constrâns, eu voui trage la răspundere pe directorul de fapt al publicației și nu un simplu prepus al cărui nume nu poate să refină pe nimeni.

Ultimul meu demers în acest sens, a fost prin bunăvoia unui domn director de ziar în al cărui birou m'am întâlnit cu d. Nichifor Crainic în dimineața zilei de 17 Mai a. c.

Dar și de data aceasta, lăudă drept „leamă” dorința mea de liniște și scrupulul meu de a nu totu altă natură, și mai ales sperând să-și confineze atacurile calomnioase, fără totuș să le suporțe riscul, d. Nichifor Crainic

s'a prezentat într-o formă de agresiune pe care nu e locul s'o calific acum dacă a fost mai mult amănunțat sau inutil. Fapt e însă că, sperând să mă intimideze, d-a-a trecut față de mine în forma cea mai violentă, la amenințări directe — spunându-mi în proprii termeni: — Dacă vei scrie ceva despre mine, te vou rupe în bătaie. Amenințare de mai multe ori repetată...

Nu importă acum, domnule Prim Procuror, dacă d. Nichifor Crainic, prin pasiul dumisale mai ales, mai poate să sperie pe cineva sau nu...

Nu importă nici ce i-am mai răspuns eu pe loc, fiindcă totuș seamă de cufinț pe care o datoram ospitalității unde mă găseam.

Dar interesează, domnule Prim Procuror, că de data asta, cu ast-fața unui delict pe care noul cod penal îl sancționează la art. 494, punctul 3.

Și în acest sens interesează încă mai mult ce urmează.

Se va recunoaște, într'adevăr că amenințarea d-lui Nichifor Crainic, pe care eu am primit-o mai întâi ca adresându-se numai sentimentului meu de onoare, mă obligă firește de data asta — chiar dacă eu încă nu aș fi vrut — dar mă obligă acum să ies din orice rezerva și să periclit pufin mai la lumina zilei moralitatea unui om care însușează, insulă, calomniază și face scandal după un paravan.

Am rupt astfel tăcerea încă de a doua zi, publicând în „Buna Vestire” un articol intitulat „Pentru cel mai trist cadavru” și unde se făcea un fel de disecție pe cadavru moral al d-lui Nichifor Crainic. Efectul acestui articol a fost într'adevăr surprinzător de rapid, făcând să tacă, mai repede chiar decât aș fi avut orgoliul să cred, veroa „polemici” a agresorilor mei. Nu m'au mai atacat în revistă.

Dar dacă ei au văzut că le-a eșuat atacul pe care l-au început cu condeiul s'au gândit probabil că norocul le-ar fi mai favorabil și că ar avea mai multe apăsări, apăsându-mă cu ciomagul.

Și iată într'adevăr că, la o săptămână după publicarea articolului meu cu cadavru, dar exact în același zi — 24 Mai — în care anunșam în gazeta un al doilea articol care-i privea, iată că în fața ziarului „Buna Vestire” apare însuși d. Nichifor Crainic

cu un articol în care el începe cu condeiul s'au gândit probabil că norocul le-ar fi mai favorabil și că ar avea mai multe apăsări, apăsându-mă cu ciomagul.

Și iată într'adevăr că, la o săptămână după publicarea articolului meu cu cadavru, dar exact în același zi — 24 Mai — în care anunșam în gazeta un al doilea articol care-i privea, iată că în fața ziarului „Buna Vestire” apare însuși d. Nichifor Crainic

cu un articol în care el începe cu condeiul s'au gândit probabil că norocul le-ar fi mai favorabil și că ar avea mai multe apăsări, apăsându-mă cu ciomagul.

Și iată într'adevăr că, la o săptămână după publicarea articolului meu cu cadavru, dar exact în același zi — 24 Mai — în care anunșam în gazeta un al doilea articol care-i privea, iată că în fața ziarului „Buna Vestire” apare însuși d. Nichifor Crainic

cu un articol în care el începe cu condeiul s'au gândit probabil că norocul le-ar fi mai favorabil și că ar avea mai multe apăsări, apăsându-mă cu ciomagul.

Și iată într'adevăr că, la o săptămână după publicarea articolului meu cu cadavru, dar exact în același zi — 24 Mai — în care anunșam în gazeta un al doilea articol care-i privea, iată că în fața ziarului „Buna Vestire” apare însuși d. Nichifor Crainic

cu un articol în care el începe cu condeiul s'au gândit probabil că norocul le-ar fi mai favorabil și că ar avea mai multe apăsări, apăsându-mă cu ciomagul.

Și iată într'adevăr că, la o săptămână după publicarea articolului meu cu cadavru, dar exact în același zi — 24 Mai — în care anunșam în gazeta un al doilea articol care-i privea, iată că în fața ziarului „Buna Vestire” apare însuși d. Nichifor Crainic

cu un articol în care el începe cu condeiul s'au gândit probabil că norocul le-ar fi mai favorabil și că ar avea mai multe apăsări, apăsându-mă cu ciomagul.

Și iată într'adevăr că, la o săptămână după publicarea articolului meu cu cadavru, dar exact în același zi — 24 Mai — în care anunșam în gazeta un al doilea articol care-i privea, iată că în fața ziarului „Buna Vestire” apare însuși d. Nichifor Crainic

cu un articol în care el începe cu condeiul s'au gândit probabil că norocul le-ar fi mai favorabil și că ar avea mai multe apăsări, apăsându-mă cu ciomagul.

Și iată într'adevăr că, la o săptămână după publicarea articolului meu cu cadavru, dar exact în același zi — 24 Mai — în care anunșam în gazeta un al doilea articol care-i privea, iată că în fața ziarului „Buna Vestire” apare însuși d. Nichifor Crainic

cu un articol în care el începe cu condeiul s'au gândit probabil că norocul le-ar fi mai favorabil și că ar avea mai multe apăsări, apăsându-mă cu ciomagul.

Și iată într'adevăr că, la o săptămână după publicarea articolului meu cu cadavru, dar exact în același zi — 24 Mai — în care anunșam în gazeta un al doilea articol care-i privea, iată că în fața ziarului „Buna Vestire” apare însuși d. Nichifor Crainic

cu un articol în care el începe cu condeiul s'au gândit probabil că norocul le-ar fi mai favorabil și că ar avea mai multe apăsări, apăsându-mă cu ciomagul.

Și iată într'adevăr că, la o săptămână după publicarea articolului meu cu cadavru, dar exact în același zi — 24 Mai — în care anunșam în gazeta un al doilea articol care-i privea, iată că în fața ziarului „Buna Vestire” apare însuși d. Nichifor Crainic

cu un articol în care el începe cu condeiul s'au gândit probabil că norocul le-ar fi mai favorabil și că ar avea mai multe apăsări, apăsându-mă cu ciomagul.

Și iată într'adevăr că, la o săptămână după publicarea articolului meu cu cadavru, dar exact în același zi — 24 Mai — în care anunșam în gazeta un al doilea articol care-i privea, iată că în fața ziarului „Buna Vestire” apare însuși d. Nichifor Crainic

cu un articol în care el începe cu condeiul s'au gândit probabil că norocul le-ar fi mai favorabil și că ar avea mai multe apăsări, apăsându-mă cu ciomagul.

Și iată într'adevăr că, la o săptămână după publicarea articolului meu cu cadavru, dar exact în același zi — 24 Mai — în care anunșam în gazeta un al doilea articol care-i privea, iată că în fața ziarului „Buna Vestire” apare însuși d. Nichifor Crainic

cu un articol în care el începe cu condeiul s'au gândit probabil că norocul le-ar fi mai favorabil și că ar avea mai multe apăsări, apăsându-mă cu ciomagul.

Și iată într'adevăr că, la o săptămână după publicarea articolului meu cu cadavru, dar exact în același zi — 24 Mai — în care anunșam în gazeta un al doilea articol care-i privea, iată că în fața ziarului „Buna Vestire” apare însuși d. Nichifor Crainic

cu un articol în care el începe cu condeiul s'au gândit probabil că norocul le-ar fi mai favorabil și că ar avea mai multe apăsări, apăsându-mă cu ciomagul.

Și iată într'adevăr că, la o săptămână după publicarea articolului meu cu cadavru, dar exact în același zi — 24 Mai — în care anunșam în gazeta un al doilea articol care-i privea, iată că în fața ziarului „Buna Vestire” apare însuși d. Nichifor Crainic

cu un articol în care el începe cu condeiul s'au gândit probabil că norocul le-ar fi mai favorabil și că ar avea mai multe apăsări, apăsându-mă cu ciomagul.

Și iată într'adevăr că, la o săptămână după publicarea articolului meu cu cadavru, dar exact în același zi — 24 Mai — în care anunșam în gazeta un al doilea articol care-i privea, iată că în fața ziarului „Buna Vestire” apare însuși d. Nichifor Crainic

cu un articol în care el începe cu condeiul s'au gândit probabil că norocul le-ar fi mai favorabil și că ar avea mai multe apăsări, apăsându-mă cu ciomagul.

Și iată într'adevăr că, la o săptămână după publicarea articolului meu cu cadavru, dar exact în același zi — 24 Mai — în care anunșam în gazeta un al doilea articol care-i privea, iată că în fața ziarului „Buna Vestire” apare însuși d. Nichifor Crainic

Alegeri în județul Mehedinți

În ultimele 10 zile, au avut loc alegeri comunale în următoarele comune din jud. Mehedinți:

COMUNA ELISABETA

Liberali 117 v. 5 mandate; Fr. Rom. 106 v. 5 mandate; Georg. Brătianu 23 v. — mand.; N. Tădăreanu 36 v. — mand.; Goga-Cuza 1 v.

COMUNA TRAIAN

Liberali 64 vot. 2 mand.; Fr. Rom. 70 v. 3 mandate; N. Tădăreanu 26 v.; Georg. Br. 16 v.

COMUNA CUIJIE

N. Tădăreanu 96 v.; Georg. Br. 119 v.; Fr. Rom. 163 v. 1 mand.; Liberali 219 v. 4 mand.; Goga-Cuza 43 v.

COMUNA BACILUS

Fr. Rom. 219 v. 5 mand.; N. Tădăreanu 96 v.; Georg. Br. 21 v.; Goga-Cuza 37 v.

COMUNA ILOVAT

Liberali 264 v. 8 mand.; Fr. Rom. 180 v. 2 mand.

COMUNA VANJU MARE

Liberali 216 v. 4 mand.; N. Tădăreanu 160 v. 1 mand.; Fr. Rom. 79 v.

COMUNA BROSTENI

Liberali 128 v. 3 and.; Cuza-Goga 80 v. 2 mand.; N. Tădăreanu 38 v.

COMUNA GORNETI

Liberali 103 v. 2 mand.; Fr. Rom. 63 v. 1 mand.; N. Tădăreanu 61 v. 1 mand.; Goga-Cuza 68 v. 1 mand.

TOTAL GENERAL

Liberali 1121 vot. 23 mandate; Fr. Rom. 880 vot. 17 mandate; N. Tădăreanu 507 vot. 2 mandate; Goga-Cuza 251 vot. 5 mandate; Georg. Brătianu 246 vot. — mandate.

După cum se constată și din guvernul se bucură de toată popularitatea maselor electorale cu toate că este în al patrulea an de guvernare și deci partidele de opoziție sunt favorizate de mișcarea oventuală centri la guvern.

În atenția I.P.S. Mitropolit Nicodim

Starețul monastirii Căpriana nu respectă sărbătorile naționale și-și bate joc de călugări

GHISLĂU. — De câțiva ani, ca stareț al monastirii Căpriana a fost numit călugărul PAISIE.

Acest călugăr, departe de a servi adevărate, exploatează averea monastirii în folosirea cu anumiți comenșii fideli.

Ceva mai mult: Starețul Paisie a devenit un adevărat sbr pentru cele peste 100 proști, călugări bătrâni și frați. Îi trimite la lucrul câmpului, deși unii proști — chiar fostul stareț — sunt acuzinșioși.

Și culmea îndrăznelei: Starețul Paisie nu respectă nici sărbătorile Naționale. Astfel în ziua de 10 Mai,

când se serba și Paștele Blajinilor — o sărbătoare care se serbează de toată suflarea românească, — a trimis pe toți călugării la muncă câmpului, nepermițându-le să meargă nici la biserică să se roage!

I. P. S. Mitropolit Nicodem are cu-vântul

BUNA VESTIRE

TOMA VLĂDESCU

HAZIMIA ORA

Starea sănătății M. S. Regelui Carol II



M. S. REGELE CAROL II

Comunicatul de azi al Palatului, anunță că gripa de care suferă M. S. Regele Carol II s'a prolongat. Deși boala nu prezintă nici-un fel de gravitate, țara și noi alături de întreaga țară, facem respectuos M. Sale, urările noastre cele mai vii și cele mai călduroase, pentru restabilirea M. Sale, dorind Să-L vedem, cu o zi mai curând, reluând înaltele Sale funcțiuni, spre bucuria tuturor.

Vizita d-lui Moscicky la București

Odată cu d. Moscicky, președintele republicii Polone, vor mai sosi în Capitală numeroase personalități politice din Varșovia. D. Moscicky va fi însoțit de d-nii Kurat-Kowski, vice președintele consiliului de miniștri polon, col. Josef Beck, ministrul afacerilor străine și foare posibil și ministrul de interne. D. Arciszewski, ministrul Poloniei la București sosește mâine seară în Capitală venind de la Varșovia, unde a fost pentru a pregăti vizita președintelui republicii.

D. Moscicky va participa la marile sărbători ale Restaurării dela 8 Iunie și va fi primit de M. S. Regele.

Ou ocazia acestei vizite, se confirmă că regimentul de infanterie „Mareșal Piłsudski” dela Fălticeni, va sosi în Capitală, spre a lua parte la sărbători.

Mari demonstrații românești în Ardeal

Participarea d-lui ministru Valeriu Pop la întrunirea dela Zlatna

Problema primatului muncii românești nu mai constituie astăzi un simplu subiect de polemică, un desiderat care a reușit să ocupe un loc de frunte în programul de guvernământ, dar care nu este pe placul capitaliștilor care, a deslășuit o mobilizare a tuturor forțelor românești. Pretutindeni se organizează mari demonstrații românești, se tin întruniri, la care, ordina de zi începe și sfârșește cu această problemă. Orice consfătuire, toate adunările, consfătuirile ministeriale și importante a acestei chestiuni nu poate fi dăruită de furișul campaniei ale maculaturii jidoșilor.

Necesitatea înălțării elementului românesc, în toate ramurile de activitate, în toate profesiunile, a deslășuit o mobilizare a tuturor forțelor românești. Pretutindeni se organizează mari demonstrații românești, se tin întruniri, la care, ordina de zi începe și sfârșește cu această problemă. Orice consfătuire, toate adunările, consfătuirile ministeriale și importante a acestei chestiuni nu poate fi dăruită de furișul campaniei ale maculaturii jidoșilor.

După cum era de așteptat, organizarea demonstrațiilor românești, a început cu Ardealul, căci în acest ținut se cere mai imperios și mai urgent rezolvarea chestiunii încurajării elementului românesc. După împunătorul congres al micilor industriști și meseriași, ținut

La întrunirea dela Zlatna, vor veni Motii miniștri deposedați de toți veneticii, vor veni românii din ținutul cetății încoronării și într-un singur glas, vor cere dreptate, și o Românie românească, în care să nu fie subjugată de streini.

După adunarea dela Zlatna, vor urma demonstrațiile organizate în Maramureș, Satu-Mare, Sălaj, Bihor și Cluj.

Disecția pretinselor succese

Rezultatele alegerilor din ultimele zile

Totalizarea rezultatelor în ultimele zile, în care s'au efectuat alegeri în câteva județe au dat majoritate partidului național-tărănesc la Dolj și Dâmbovița. Comentarii binevoitori ai foilor din Sărinăd au și început să facă punctajul pronosticând și rezultatele alegerilor generale, pe cari bineînțeles, socot că le va patrona chiar d. Ion Mihailescu. Deși argumentația judeo-comunistă nu este constrânată pe o logică politică, credem că totuși este necesar să disecăm aceste rezultate, cari departe de a fi satisfăcătoare pentru Frontul Popular, din contră arată tensiunea la care se găsește astăzi corpul electoral.

În primul rând, „succesele” atât de trămbite în două județe din cele 71 ale țării, n'ar putea fi o indicație, chiar în cazul unei reale victorii din partea partidului național-tărănesc, fiindcă după această judecată, ar însemna că partidul național-tărănesc, care a obținut victorii aproape în toate județele unde au avut loc alegeri în Moldova, Bucovina și Basarabia, să căsărie imediat puterea cu mult mai mare îndreptățire. Și nu o face!

O cer în schimb mandanții d-lui Mihailescu din Str. Sărinăd.

CUI APARTIN ACESTE REZULTATE

Dar în al doilea rând, aceste rezultate sunt ele oare exclusiv datorate partidului național-tărănesc? Nu!

Este știut că odată cu acordul încheiat la Capitală cu socialiștii și comunistii, partidul național-tărănesc a extins această alianță pretutindeni unde au avut loc alegeri comunale. Populația evreiască dela orașe spre exemplu votează astăzi bloc numai cu Frontul Popular care s'a perfecționat la București. Județele cu întreprinderi industriale și miniere în care propaganda co-

munistă a prins intrucâtva au fost alături de național-tărăniști, adică au votat cu Frontul Popular.

Dacă partidul național-tărănesc ar vrea să speculeze un rezultat produs al unei lupte duse numai pe programul său, nu ar putea să-l facă decât numai în ce privește județul Dolj.

Dar și acest succes nu poate să le aparțină, el fiind exclusiv datorit d-lui Virgil Potârnică, de ale cărui sentimente pentru partidul național-tărănesc și Frontul Popular ne-am ocupat în numărul de ieri al ziarului nostru.

au obținut 31.810 voturi, iar Frontul Popular 5.015 voturi.

Deci, un total de 97.557 voturi pentru partidele burgheze și 42.431 voturi pentru Frontul Popular.

La Mehedinți din rezultatele cunoscute până acum: liberalii au luat 25 mandate, Frontul Românesc 17, național-tărăniști 7, iar Frontul Popular 3.

Totalizând avem i partidele burgheze 44 mandate, iar Frontul Popular 3.

Dacă ar fi însă să socotim alături numai partidele propriu zise de dreapta și totuși Frontul Popular este înfrânt în aceste județe.

Spre exemplu o coaliție Valda Gheorghe Brătianu, Goga-Cuza ar fi suficientă autoritate asupra listelor Frontului Popular.

Dar încă odată, acestea sunt câteva din rezultatele pe care țara le-a dat. Cele 71 de județe însă, vor da surprize mari, mai mari decât se așteaptă d. Mihailescu, căci Frontul Popular va fi zdrobit pretutindeni de coaliția românească.

Atacurile acestea furibunde vădese însă o slăbiciune organică a alianței democratice, Partidul național-tărănesc ar vrea să vină cât mai iute la putere spre a-și scoate cadrelor de contaminare, iar Frontul Popular dorește ca între timp să se tentaculeze peste tot partidul.

Dar d. Mihailescu a pierdut definitiv partida, dela Câmpulung și nici un rezultat n'ar mai putea să-l ridice drapelul guvernării sale.

STILEX



D. ION MIHAILESCU

Deplasarea d-lui Virgil Potârnică spre d. Valda care virtualmente s'a executat, transformă „succesul” ultimelor zile într-un dezastre categoric.

Dar presa din strada Sărinăd, și-a dat dela început seama de subrețenia acestor calcule. Și atunci cântând și mistificând expresiunea corpului electoral, a polarizat aceste rezultate în „grupa partidelor de ordine” și dreapta (din care d. Valda și G. Brătianu lipsesc).

Disecția acestor rezultate ne conduce însă spre altă ordine de grupe, cari normal sunt mai apropiate între ele, în fața alianței judeo-comuniste la care a cartelat partidul național-tărănesc.

IN CIFRE

La Romanai liberalii au obținut 14.513 voturi, național-tărăniști 10.091, Frontul Românesc 4.909, Uniunea Agrară 5.424, iar Frontul Popular 13.846 voturi.

Dacă totalizăm numărul de voturi ale partidelor burgheze vedem că acestea au obținut 34.937 față de 13.846 ale Frontului Popular.

La Dâmbovița liberalii au luat 14.020 voturi, Frontul Românesc 6.000, național-tărăniști 5.998, georgiști 4.792, iar Frontul Popular 23.570.

Totalizând avem: partidele burgheze au obținut 31.810 iar Frontul Popular 13.846.

La Orhei național-tărăniștii au luat 19.624 voturi, liberalii 9.942, Frontul Românesc 1811, iar Frontul Popular 5.015 voturi.

Adică partidele burgheze

Vizita d-lui Radu Irimescu în Franța

PARIS, 27. (Radior). — Prof. Radu Irimescu, ministrul Marinei și Aviației române, a vizitat ieri instalațiile aeronautice dela Avord și Bourges.

D-sa a plecat ieri dimineața la 7 dela Bourges pe bordul unui avion pilotat de maiorul Francois, din statul major al aeronauticii, aflat ca reprezentant oficial al d-lui Pierre Cot pe lângă d. ministrul Irimescu.

Pe teren trupele au dat enorurile, după care au defilat în fața d-lui Radu Irimescu, ministrul aerului.

D-sa a asistat apoi la prezentarea pe teren și în zbor a escadrilelor de bombardament dela Tours, Chateauroux, Orleans și Avord. Peste 50 avioane au evoluat, reprezentând tipul cel mai recent al aviației franceze de apărare.

La ora 11.30, d. ministrul Irimescu a plecat cu avionul la Bourges, unde pe terenul aeroportului a fost salutat de d. Othenin-Inchald, administratorul delegat al societății de construcții aeronautice.

Politica Vaticană

Comentând inițiativa britanică privitoare la armistițiul de armă, s'a făcut impresia naționalistilor spanioli, presa franceză afirmă că Vaticanul, sonda asupra atitudinii ce o va lua față de propunerea engleză, s'a declarat imediat de acord cu ea.

Nu știu intrucât afirmația ziarelor franceze este întemeiată sau nu. În orice caz, de peste surprinzătoare, ea nu surprinde pe cei ce au urmărit politica papală.

Stirea pare surprinzătoare când nu cunoaștem dedesubturile manevrelor britanice menite să paralizeze pe naționalistii spanioli în plină acțiune și când ne gândim că naționalistii spanioli luptă pentru oprirea bisericilor incendiate, a locuințelor batjocorite, a preoților răstigniți în altare, a tot ce are mai înalt, mai nobil, mai sfânt civilizația creștină.

Stirea nu surprinde însă când urmărim istoric desăgurarea politicii vaticane în ultima jumătate de secol.

Intr'adevăr în momentul când revoluția franceză inaugurează seria revoluțiilor de stânga în lume, biserică catolică se așază în brațele reacționarilor și încearcă să zăgăzuiească — alindu-se monarhilor de drept divin — valul revoluționar.

Incerarea nu reușește. Revoluțiile triumfă pretutindeni și pretutindeni catolicismul suferă de pe urma înfrângerii aliaților săi.

La un moment dat, spre sfârșitul secolului trecut, după o savantă evoluție, politica papală își schimbă atitudinea. Leon al XIII cu falomusul său „ralliement” în a poziție de centru. El acceptă republica în Franța, parlamentarismul catolicilor germani grupăți în partidul centrului, democratismul catolic belgian, socialismul creștinilor-socialiștii austriaci și — mai târziu — demotetismul partidului popular italian al celebrului Dom Sturzo.

Cu alte cuvinte, supunându-se regulilor jocului democrat, catolicismul spera să obțină o influență preponderantă în toate țările parlamentare catolice.

Politica aceasta, care nu l-a reu-

șit în Franța, l-a adus rezultate admirabile în Germania, Belgia, Austria, statele Americii Latine și — după război — în Italia și Irlanda.

Întă de ce Vaticanul a fost atât de mulțumit de această poziție centristă, încât s'a înclinat în ea.

Nu mai că lumea evoluează. Valul revoluțiilor bolșevice a dat naștere în toate țările Occidentului, deci în înima lumii catolice, revoluțiilor naționale.

Dar fascismul și național-socialismul au distrus democrația parlamentară și în dinamismul lor naționalist nu pot tolera ca o forță internațională, suprastată să mână aibă o precumpănitoare influență politică și să țină în mână educația tinereții.

De aci nu numai conflictul atât cu fascismul cât și cu național-socialismul ci teama și ostilitatea Vaticanului față de toate mișcările totalitare.

Papalitatea se cramponează pe linia parlamentară de centru și luptă cu ambele extreme, iar când o revoluție națională e pe cale să triumfe, nu se silește chiar să se alieze extremei stângi.

De aceea — cum arată d. Nae Ionescu într-un frumos articol din „Predanie” — Vaticanul a excomunicat „rexismul”, s'a luptat cu fascismul, luptă cu național-socialismul și preferă un armistiț și eventual un regim mixt în Spania unui regim totalitar naționalist.

Întă cum se explică paradoxale atitudini papale.

Unde poate duce o asemenea politică? La stăpânirea mișcărilor naționale din Occident? Firește! Dar reconstrucția naționalistă a Europei e atât de înaintată încât fulgerul papale o pot stăjeni, nu o pot.

Rezultatul final nu poate fi însă decât unul: o criză a catolicismului și o revizuire a politicii papale — ca odinioară — în conformitate de astă dată nu cu defuncta realitate democrat-parlamentară ci cu via realitate naționalistă a Europei moderne.

Paul Mihail

Drastice măsuri pentru înfrânarea speculei

Consiliul de miniștri dela amiază. Câștigurile licite au fost fixate la 20 la sută pentru detailiști și 20 la sută pentru engros

și cuantumul de câștig pentru detailiști și angrosiști.

După semnarea jurnalelor cari autoriză ministerele de resort de a întocmi decretul lege, consiliul a examinat convenția cu Germania pentru un export suplimentar de grâu și petrol în raport cu comenziile ce interesează apărarea națională.

După terminarea aconsiliului de miniștri s'a dat următorul comunicat:

Consiliul de miniștri s'a întrunit astăzi 27 Mai orele 12 la președinția Consiliului, sub președinția d-lui Gh. Tătăreanu prim ministru. Luând în examinare problema urcării prețurilor precum și specula făcută

la unele articole s'a hotărât următoarele măsuri:

I. Modificarea art. 2 și 5 din legea speculei, pentru a facilita fixarea prețurilor maxime de vânzare și pentru limitarea câștigurilor licite de 10 la sută pentru angrosiști, 20 la sută pentru detailiști și 30 la sută pentru articolele supuse stricteții.

Sancțiunile prevăzute în legea speculei rămân nemodificate.

II. Reducerea taxelor de transport pe cfr.

III. Ațsarea la trenurile de persoane și coletărie, de vagoane, permițând transportul alimentelor în mod rapid (coletele agricole vor avea greutatea maximă de 50 kgr.).

IV. Transportul liber al alimentelor în camionete particulare pe traseele concesionate autobuzelor cfr.

V. Organizarea și amenajarea piețelor de vânzare.

VI. Înființarea și organizarea târgurilor de vite pe lângă abatorul din București.

VII Suspendarea tuturor taxelor percepute de primării și Camere profesionale asupra alimentelor.

VIII Suspendarea taxelor de barieră.

Consiliul a rezolvat apoi lucrări curente, ridicându-se la orele 13.30.

Ucideri. Reprimări. Spionaj. Surghiun

VARȘOVIA, 27. — Noul conducător al G. P. U-ului și-a început activitatea în țermen foarte întințose.

Astfel zilele acestea au fost arestați la Moscova alți 25 cești devotați lui Iagoda.

Numărul „ceștilor” arestați până azi se ridică la 3.900 persoane, dintre cari peste 2.000 jidani.

Din ordinele lui Agranov au mai fost arestați comandanții batalionului I care-și are sediul la Moscova, învinuți că au complotat contra vieții lui Stalin.

Capitanul Jdanovici, locotenentii Vorov și Bezsonov, au fost imediat executați, pentru că au refuzat să denunțe pe cei care-l povățuiseră să-l asazineze pe Stalin.

Au mai fost arestați 60 de agenți din anturajul lui Stalin, printre cari arestați fiind și Curcov, inginerul șef al Metro-politanului din Moscova, care ceruse audiență la tiranul roșu numai spre a-l asasina.

În Rusia Albă au fost arestați 12 stabilarbafonici șefi de secții la fabricile de postav, foști fruntași comunisti, pentru acte „contrarevoluționare”.

La Kiev, Harcov și Urali aite sute de muncitori, „trochistiști” sunt trimiși la moarte.

ECOURI POLEMICI

Dela Palat

COMUNICAT Nr. 37

Mareșalul Curții Regale comunică:

Starea gripală a Majestății Sale Regelui se menține. Temperatura a crescut din nou.

Solemnitățile cari urmau să aibă loc la Cluj în ziua de 30 Mai, se amână pentru câteva zile.

București, 26 Mai 1937.

Gri-Gri, semnează în „Epoca” de ieri, un editorial care provoacă hote epocale.

Zice Gri-Gri: A spune că lumea a ajuns la o coafură, a ajuns un banal clișeu.

Mai departe: Nielodată. anul trecut, etc., etc.

Care va să zică: s'a întors, înapoiindu-se înapoi.

Asesară a sosit în Capitală cu avionul, d. Zamfirescu, ministrul României la Varșovia.

D. dr. Angelescu, ministru educației naționale, a esmat o decizie prin care au fost învintați la gr I înedătorii licențiali titulari în învățământ la data de 8 Aprilie 1937.

D. inginer Gheorghe Clime a ținut asesară o ședință cu toți conducătorii partidului „Totul pentru țară”, alături în Capitală.

În ședință s'au făcut comunicări.

D. Victor Bădulescu, subsecretar de stat la ministerul afacerilor străine, va pleca pe ziua de 9 Iunie la Belgrad, spre a lua parte la conferința Miciei Infelegieri economice.

Ministerul agriculturii și domeniilor a hotărât ca pentru grân și făină ce se vor exporta în cursul lunii Iunie 1937, să nu se acorde exportatorilor nici o primă de valori ficare.

În cercurile politice se discută cu multă aprindere, faptul că în recente alegeri comunale, efectuate în unecile comuni din jud. Fălciu, organizațiile de sub conducerea d-lui Lupu, au fost învinse de național-tărăniști.

LONDRA, 27 (Radior). — Un număr de peste 200 studenți englezi de toate vârștele vor veni în România în cursul lunii August, sub conducerea profesorilor Berhang și Wenoer.

Studenții englezi vor rămâne în țară timp de două săptămâni.

D. D. R. Ioanșescu deaminte în mod formal că a fost victimă unei agresiuni în comuna Palanca jud. Ilfov. Incidentul s'a petrecut între cele două tabere guvernamentale (Gibă și Dorobanțu) care se găsesc în aceste alegeri pe viață și pe moarte.

În momentul când d. D. R. Ioanșescu a sosit în com. Palanca cele două tabere erau încercate, iar d-sa personal n'a avut nici un amestec și n'a avut nimic de suferit.

Plecarea din București pentru congresul profesorilor de geografie, va fi Sâmbătă 29 Mai, cu acceleratul de Sevarin, ora 12.50. Sosirea la ora 20.26.

ROMA 27 (Radior). — Contele Claudiu, ministrul Afacerilor Străine și d-nii Wysocki, ambasadorul Poloniei și consilierul economic Wozelaki, din ministerul de Externe al Poloniei, au semnat acordul cu privire la mișcarea turistilor și călătorilor din Polonia în Italia.

ROMA, 27. (Radior). — Cercuiri politice bine informate declară că Italia nu va răspunde „Cărții Albe” întocmită de guvernul republican spaniol din Valencia.

ROMA 27 (Radior). — Ministerul Presei și Propagandei, data fiind multiplicitatea misiunilor sale, se va numi cu începere dela 1 Iunie, ministerul Culturii Populare.